

1943-10-21

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Johan Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Epikuræer: Ifølge den græske filosof Epikurs lære (o. 300 f. Kr.) opnår mennesket den fuldkomne lykke ved at nyde livets glæder (Den Danske Ordbog).

Det vides ikke, hvad Elly Svarrers mand hed.

På Faldengård nær Otterup på Fyn boede Christine Mackies datter Agnete/Nete med sin mand, Holger. Agnete blev bortadopteret efter fødslen, men hun og den biologiske familie bevarede kontakten.

Omtalte personer:

Birgit Brandstrup

Ebbe Brandstrup

Ellen Brønsted

Thora Cohn

Andreas Larsen

Elena Larsen

Jens Larsen

Jeppe Larsen

Johanne Christine Larsen

Johannes Larsen

Jonas Larsen

Peter Andreas Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens kone

Elisabeth Mackie

Alhed Møhl, Lysses datter

Holger Møller Hjorth

Ellen Sawyer

Arne Schwark

William Schwark

Elly Svarrer

Ane Talbot

Andreas Warberg

Laura Warberg Petersen

Arkivplacering:

Brevet er i privateje

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Brevet ejes af en efterkommer af Elena
og Johan Larsen

DOKUMENTINDHOLD

Christine Mackie undskylder, at hun ikke forlængst har skrevet tak for afskriftet af Elisabeth/Putte Mackies brev. Det var sødt af Johan/Lysse Larsen at sende Elisabeth et telegram. Christine havde ikke hørt fra datteren i otte måneder, men hun fik nu med næsten et års forsinkelse to breve fra USA, og alt er vel.

Andreas/Dede Warberg fyldte 60 i juli, og Christine havde ikke råd til at komme til ham og deltage i festen. Andreas sendte så 40 kr., og Christine lånte 60, og hun havde nogle dejlige dage i Jylland. Derefter tog hun til Kerteminde. Johanne var meget syg og lå stort set bevidstløs hen, men pludselig kom hun sig og sad i sengen og røg en cigar. Efter Kertemindeturen besøgte Christine en veninde i Odense, og til sidst tog hun til Agnete og Holger på Faldengård. Holer var lige så utålelig som altid.

Andreas/Puf Larsen har haft sine børn med på en heldags sejltur, som var stor succes. Derefter roede Jeppe Larsen Christine en tur.

TRANSSKRIFTION

21/10 - 43.

Kære lille Lysse!

Det er skammeligt af mig, at jeg ikke allerede i Sommer takkede dig for det, så umådelig værdifulde Brev, jeg fik mens jeg var i Kjerteminde, med Afskrift af Puttes! Jeg rejste dog ud på min Sommerferie med den bestemte Hensigt at jeg netop fra Kjertem. vilde skrive dig et langt Sommerferiebrev, men som det altid går mig - når jeg ikke har Antydning af noget at arbejde med (som jeg skal, altså) så falder der over mig en altomfattende og uovervindelig Dovenskab! Så det blev jo ikke til noget, trods det Incitament, som dit Brev dog var! Så kom jeg hjem fra Sommerferien og kom ind på Hovedet i Lotteritravlheden, efter hvilken jeg gav mig til at summe mig - desværre lidt for længe, for da jeg endelig var parat til at skrive, så var der af højere Magt sat en Stopper for det - og sådan er det så gået. Jeg har forstået, at det var din Idé med Telegrammet til Putte - det var forfærdelig sødt af dig at tænke på det, Lysse! og det førte jo med sig, at min lange Trængselstid fik Ende; det var en drøj Omgang, de ca. 8 Måneder da jeg gik og ingenting vidste. Jeg har nu igen i September hørt fra Grethe, at alt er vel derovre. Forleden - 15/10 - fik jeg såmæn to Røde Kors Breve fra Amerika, et fra E. og et fra en ung Frue af hendes og mine Venner dér; det ene var skrevet sendt ["sendt" indsat over linjen] d 8/10 - 42 det andet 19/10 - 42 - hun ønsker mig glædelig (forrige) Jul! Det er jo ikke meget værdifuldt som Korrespondance betragtet! Jeg havde ikke troet, at jeg kunde komme ud i denne Sommerferie, da jeg

ikke havde nogen Penge; det var Dedes 60 Års Fødselsdag i Juli, og vi var jo bedt til Fest, så det var kedeligt nok, men skulde jeg rejse, måtte jeg desuden have Vikar for ca. 50 Kr. så det var udelukket. Så sendte Dede mig 40 Kr. til Rejsepenge - og skønt det jo hverken var helt eller halvt nok, så syntes jeg dog, at jeg måtte gøre en Udvej, når han så gærne vilde have mig med og var så generous, og så lånte jeg 60 Kr. på lang Afbetaling og drog afsted i underskønt Sommerferievejr. Vi havde nogle dejlige og hyggelige Dage hos Dede, - Lugge, Elle og jeg - og gjorde nogle Ture med Toget ud i de dejlige Egne. Så tog jeg til Kjerteminde, hvor jeg var i 14 Dage. Der var jo en Skygge over det, med Johannes Sygdom, men hun var endnu, mens jeg var der, skønt lidende og svag ikke egentlig ængstelig syg, det blev hun først senere, og der var jo en lang Tid, hvor vi helt havde opgivet nogensinde mere at se hende - I har vel hørt om det fra Kjerteminde? hvordan hun lå i dyb Søvn eller Bevidstløshed i Uger - og så den 29. Sept. den Dag, da hun fyldte 70, vågnede op til Livet igen. Elle havde ikke tænkt at tage derud den Dag, men Bibbe ringede at Johanne havde spurgt efter hende - og da hun kom derud, lå Johanne og røg en Cigar!! Den første Tid var hun meget uklar, men det klarer mere og mere, og det ser nu ud, som om hun kan blive sig selv igen. - De sidste 5 Dage jeg var der, var så skønne, at det var meget svært at rive sig løs - stille Sommervarme over alt det modne og frodige, der er nu ingen Stedet, hvor man kan sådan blive fyldt med Sommersalighed som dér - ikke mig, da! Så var jeg et Par Dage hos min Ungdomsveninde i Odense, Elly Svarrer f. Eilskov. Hun er selv nøgtern og meget afholdende og nøjsom men hun ved, at jeg er Epikuræer og retter sig derefter! Ægte Kaffe på Sengen og efter Middag, ægte The, Rødvin til Middag, store Cigarer og - Calorie om Aftenen på Bænken ude i Haven, hvor vi sad til Kl. 11 hver Aften og sludrede om vores fælles Ungdom. Hendes rare Mand lå på Sygehuset for noget ikke så slemt, så vi var alene sammen. De er rige og har et yderst komfortabelt Hus. Ferien sluttede jeg på Faldengård, hvor den rare Holger var omtrent ligeså skrubbet og utålelig som altid - man kunde tæske ham men har en Del tilovers for ham alligevel.

Bes og Arne har købt et lille Hus i Virum og skal flytte derud 1 Nov. jeg tror det er meget formålstjenligt at Be kommer fra Lugge og prøver at stå på sine egne Ben og selv tage Ansvar for Barnet, som er i Trivsel og flink og rolig. -

Puf var en hel Dag ["hel" indsat over linjen] - da Las, Else og jeg var i Odense - på Tur med alle tre Børn i Båden på Fjorden; de havde Telt med og alle mulige Grejer til at lave Mad, og det var en meget stor Dag for dem alle fire; de kom hjem Kl 10 om Aftenen, aldeles matte og søvnige men

yderst tilfredse. Jeppe havde lært at ro Båden så pænt, og næste Tir. - min sidste - udbad han sig at ro mig en Tur, det blev Lavvande, så Båden ikke kunde komme ind, men vi løste Spørgsmålet ved at jeg vadede et Par Mil ud i Bugten og besteg Båden dér. Jeppe var stolt; han er en fortryllende lille Dreng, - den af de tre, som står mit Hjærte nærmest.

Bimse har forhåbentlig engang - for længe siden - fået et Brev fra mig, efter at hun havde sendt mig de søde Billeder af Børnene, som jeg lige har siddet og set på - men jeg mangler jo Peter!

Så må I have det godt! Mange kærlige Hilsener til jer alle fra

Meme.

Birgit og Ebbe er i Sverige for Tiden - men det ved I vel.

2/10 - 43.

Kære lille Rype!

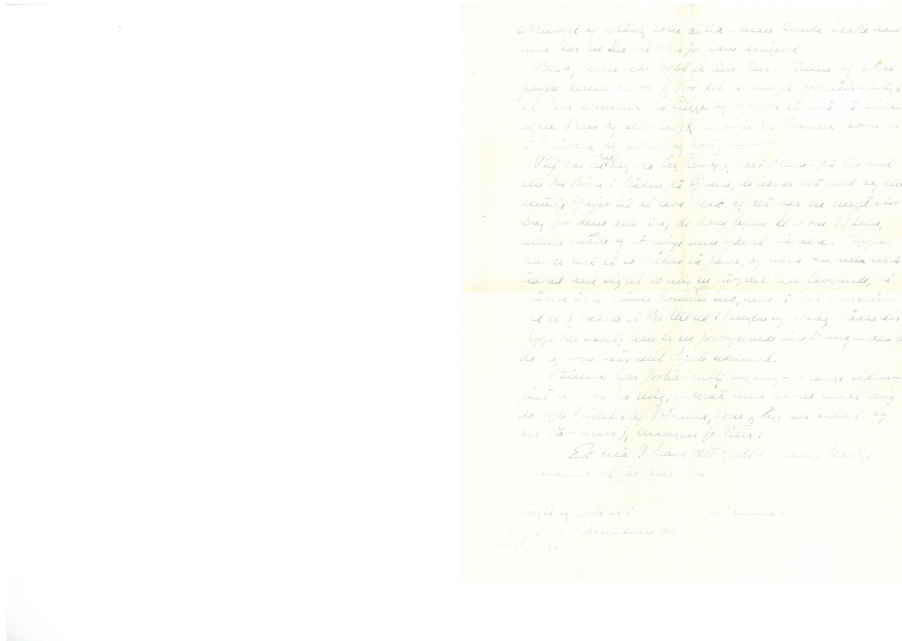
Det er skammeligt af mig, at jeg ikke allerede
i Sommer takkede dig for det, så uimodigt værdifulde,
Brev, jeg fik mens jeg var i Kjerteminde, med Afskrift
af Vettis! Jeg rejste dog ud på min Sommerferie
med den herberømte Hensigt at jeg udtog fra Tjasken,
ville skrive dig et langt Sommerferiebrev, men
som det altid går mig - når jeg ikke har Anbefaling
af noget at arbejde med (som jeg skal, altså) så falder
der over mig en alkorupattede og uovervindelig
Dovenskab! Så det blev jo ikke til noget, fordi det
Gueibament, som dit Brev dog var! Så kom jeg
lige fra Sommerferien og kom ud på hovedet
i Løtteri brovbeden, efter hvilken jeg gav mig til at
stemme mig - desværre lidt for længe, for da jeg

endelig var parat til at skrive, så var der af
højere Magt en Stopper for det - og sådan er det
så gået. J. har forsøgt, at det var din Måde med
Telegrammet til Palle - det var forfærdelig søgt af
dig at tænke på det, Lyse! og det forte jo med sig, at
min lang Prædikebog fik smide, det var en drøj
Omgang, de ca. 8 Månedes da J. gik og uengav sig
vidste. J. har nu igen i Septembren liget fra Palle,
at alt er vel derovre. Forleden - 15/9 - fik J. således
to Røde Kors Breve fra Amerika, et fra E. og et fra en ^{svig}
Fru af hendes og mine Venner der, det ene var skrevet
d. 8/9-42 det andet 17/9-42 - hvem tænker mig glædelig
(prim) Guld! Det er jo ikke meget værdifuldt som
Korrespondance betragtet!

J. havde ikke troet, at J. kunde komme ind i denne
Sammensætning, da J. ikke havde nogen Penge, det var
Bleden 60 År. September 1. Guld, og vi var jo helt til Fort,
så det var Palle's nok, men skulde J. rejse, måtte J.
deruden have Vikar for ca. 50 Kr. så det var udelukkende.
Så endte det mig 40 Kr. til Rejsepenge - og skønt det
jo vistnok var helt eller næsten helt, så rejste J. dog,
at J. måtte gøre en Vedvej, når han så gerne ville
have mig med og ja, så generøst, og så længe J. så
på lang Afrejse og dog i det i mindst 1000 Kr. om
J. rejste. Vi havde nogle dage og byggede bygge her i
Lige, alle 4 J. - og gjorde nogle Tårn med Bygget ud i de
dage. En dag J. til Bjergene, hvor J. var i 14 dage.
Der var jo en Skygge over det, med Lægenes Lygter,

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

man kunne bare se dem, uanset, hvor der, skønt tilstede
 og dog ikke særlig ærgert sig, det blev dem, som havde
 og der var jo en lang Tid, hvor vi helt havde givet
 os selv over at se dem. - I her var det mig
 det var tydeligt - hvordan kunne det være -
 der. Deres skikkelser i Uge - og så de 29. som der havde
 dem tydeligt jo, væk og det var jo. Men havde
 dem svært at begynde den Dag, men ville tænke
 at gå dem, havde spændt efter dem, og de ville have
 dem, og jeg havde og sig en Uge. - Der var jo
 som dem meget tydeligt, men det var mig, og mig,
 og det ser mig ud, som om dem kan blive sig selv
 igen. - De sidste 5 Dage, hvor der, var så skønt
 at det var meget svært at rive sig op. - Skille dem
 menbare over alt det Møde og Møde, der er
 mig mig Peter, hvor man kan så dem blive meget
 med Sammenhæng som der - ikke mig, de!

Så var jo et Par Dage hos min Onkel i København,
 Sally Evannet j. Ritskov. Han er selv rig og meget
 afholdende og mig, men man ved, at jo er rig og
 og retter sig til mig. - Lige så på dem og efter dem,
 og de 11, og dem i Møde, hvor dem og - Celovic og
 Affen på dem i Møde, hvor der er det 11.
 11 hvor dem og Møde og mig, Jørgen Møde.
 Demis rare Møde på dem, for mig ikke de
 skæmt, så vi var alle sammen. De er rig og har
 et yderst smukt Møde. Deres skikkelser jo på
 Galdingvej, hvor der rare Møde var, og dem mig